

ÅTTONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA OCTAVIS

Epistel: Rom. 8:12-17. Evangelium: Matt. 7:15-21. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

SANNING OCH SKEN

”Sanning och sken” är rubriken för den här söndagen. Det säger oss, dels att det finns en sanning, dels att det finns sådant som har sken av sanning, men som inte är det, som är falskt, som är lögn och bedrägeri. Först talar Jesus om de två vägarna, den smala och den breda. Den väg som leder till livet är trång och smal och har med sig många lidanden för den som vill gå in i Guds rike. (Apg. 14:21). Men den är Sanningens väg, den som vandrar den vägen kommer inte vilse, vore han så den allra fäkunnigaste man. (Jes. 35:8). Vid och bred är den väg som leder till fördärvet. Bekvämt att färdas på är den och går gärna nära den smala vägen. Den kan se ut att leda mot samma himmel som den smala, men det är bara ett sken. Dess vackra sken är falskt och de som vandrar den breda vägen är bedragna. Vägmästaren har inte upplyst sina vägfärdande om slutmålet, men Ordspråksboken säger: *”De ogudaktigas väg är som djupaste mörker, de märker inte det som vållar deras fall.”* (Ords.4:19).

AKTA ER FÖR DE FALSKA PROFETERNA!

varnar Jesus i dagens text. Det är inget populärt budskap Jesus kommer med i vår tid av tolerans och förståelse. Här vill man i all ödmjukhet föra en dialog med dem som inte tänker likadant. Man ska ju respektera olika lärouppfattningar, för ingen har monopol på sanningen. Och man skall inte döma. Sådant fordrar det kristna kärleksbudskapet, menar man. Hur många är det inte i vår tid, som här gör sig skyldiga till detta ödesdigra misstag, att föra in kärleken på trons och lärans område. Vi skall, i vår relation till våra medmänniskor, visa kärlek, omsorg, vara hjälpsamma, öppna och vänliga, tänka och tala väl om och tyda saker och ting till det bästa. Vi skall vara beredda att ge efter och låta vår nästa få rätt. Men kommer vi till den kristna lärans område gäller något helt annat: *”Vi är förvisso beredda att bevara frid och kärlek gentemot alla, om de blott låter oss behålla läran om tron hel och oskadd. Kan vi inte utverka detta, kräver de fjäfsamt kärlek av oss. Förbannad vare den kärlek som upprätthålles på bekostnad av trons lära! För den måste allt vika, kärlek, apostlar och änglar från himlen... Vi skall låta dem framhäva endräkten och den kristna kärleken. För vår del skall vi framhäva Ordets majestät och tron. Kärleken kan på någon punkt utan fara åsidosättas, men icke så Ordet och tron.”*

Så skrev Luther i Stora Galaterbrevskommentaren över Gal. 5:9, och de orden är mer än någonsin tillämpliga på dagens situation inom kyrkor och samfund. Sällsynta är varningarna för falska apostlar och vargar i fårakläder, medan vi översvämmas av fromma förmaningar till kärlek, tolerans och förståelse, till själafriendens förnöjelse. Men så kommer Jesus, mitt i toleransens tidevarv, med ett budskap som i all sin rättframma nakenhet inte kan missuppfattas: *”Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar.”*

Det finns alltså falska profeter? Ja, säger Jesus: *”Många falska profeter skall träda fram och bedra många.”* Ja, de skall komma i Jesu namn, anse sig företräda honom, men leda många vilse. (Matt. 24:24, 11). *”Med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor”*, säger Paulus. (Rom. 16:18). Med falska profeter menar Jesus här inte ateister, öppet ogudaktiga, företrädare för andra religioner osv. Sådana är inte klädda i fårakläder, utan är lätta att känna igen. De uppträder inte förklädda. Nej, de som kommer i fårakläder fast de egentligen är rovlystna vargar, är inte vad de utger sig för att vara. De kommer inte med en skylt på bröstet där det står: *”Här kommer en bedragare.”* De har ett sken av sanning, men under profetmanteln, prästkappan eller predikantkavajen kan en ulv dölja sig. De hävdar att deras väg är den rätta, att det är dem man skall lyssna till om man vill komma rätt här i livet – ja, också i livet efter detta, om de nu tror på något

sådant. Mycket gudfruktiga är de, använder flitigt namnet Herren och utför storverk i hans namn, men kända eller erkända av Herren är de inte. (Matt. 7:22-23). Till det yttre syns de stå för sanningen, men det är ett falskt sken. De är djävulens hantlangare, utsända för att som vargar härja runt i den gode herdens hjord. Därför säger Jesus: *"Akta er!"*

AV FRUKTEN KÄNNER MAN TRÄDET

Hur skall man då veta om det är en falsk profet man har att göra med? *"På deras frukt skall ni känna igen dem"*, säger Jesus. Man plockar inte vindruvor från törnbuskar eller fikon från tistlar. Goda träd bär god frukt, dåliga träd dålig frukt, och de dåliga träden skall huggas av och kastas i elden.

Vad menar då Jesus med frukt? Det är inte kläderna, det yttre, det handlar om, alltså inte livet och levernet. Sin rätta art döljer de falska profeterna bakom sådana mjuka fårakläder. De är vänliga och kärleksfulla, mjuka i munnen och de lever väl och kristligt. De uppträder som Kristi apostlar, säger Paulus och fortsätter: *"Och det är inget att förvåna sig över. Satan själv gör sig lika en ljusets ängel."* (2 Kor. 11:13-14). Frukten Jesus talar om är läran. *"Av frukten känner man trädet"*, säger Jesus till fariséerna, *"buggormsyngel, hur skulle ni som är onda kunna tala något gott? Vad hjärtat är fullt av, det talar munnen"*. (Matt. 12:33-34). Och är man i hjärtat en rovlysten varg, så avslöjas detta i förkunnelsen. Därför skall åhöraren vara vaksam och lyssna med ena örat mot Skriften. Stämmer det som predikas med Guds ord? Gör det inte det så bör man ta fasta på Jesu varning: *"Akta er!"* Och lika väl som man aktar sig själv för vargarna, skall man varna andra för faran. Församlingens ledare i Efesus prövade dem som kallade sig apostlar och avslöjade dem som bedragare. (Upp. 2:2). Åhörarna i Berea, som det berättas om i Apg. 17, handlade vist. De tog emot ordet och lyssnade villigt till Paulus predikan, *"och forskade dagligen i skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så"*. Följer man sådana goda förebilder blir de falska lärarna avslöjade, så att de kristna kan akta sig för villfarelsen.

Men varnar man för villfarelsen och för falska profeter blir man ofta beskyldd för att vara kärlekslös. Men det var inte kärlekslöst när Jesus bad oss akta oss för dem. Det är av kärleksfull omsorg om oss som Jesus gör så. Han är rädd för att vi skall förvillas av den falska läran och bli lurade bort från frälsningens väg. Han har gett sitt liv för oss och vill inte att någon skall gå förlorad. Därför skall de falska lärarna avslöjas. Det kan leda till både splittring och förföljelser. Försöker man hindra vargen i hans jakt efter rov sticker snart klorna fram ur fårakläderna. Men därför får inte varningarna tystna. Den gode Herdens hjord skall skyddas för vargarna.

"OM NÅGON TALAR SKALL HAN TALA I ENLIGHET MED GUDS ORD"

skriver Petrus. (1 Petr. 4:11). Så skiljer man falska profeter från rätta lärare. Är budskapet i överensstämmelse med Skriften? Predikas lag och evangelium så som Bibeln framställer det – en lagpredikan som tar ifrån människan all berömmelse och ställer henne under Guds rättvisa dom, och en evangelieförkunnelse som utesluter all mänsklig förtjänst och förklarar att Gud för Jesu Kristi skull gör den ogudaktige rättfärdig, helt oförtjänt, av bara nåd? Bjuds syndare till nådastolen utan några villkor, utan några om och men? Eller måste man först klara av det ena eller andra innan man får lov att tro sina synders förlåtelse?

Åhörarna skall pröva dem som lär i den kristna församlingen och kyrkan. Talar någon inte i överensstämmelse med Bibeln skall en sådan visas tillrätta och påminnas om, att den som lär falskt är ett ont träd som skall huggas av och kastas i elden. Men vill inte en präst eller predikant ta rättelse, skall han inte ges möjlighet att predika. Och låter kyrkan eller församlingen en falsk lärare hållas, måste man för sin själs salighets skull lämna den kyrkan.

"Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem." (Rom. 16:17). *"Se till att ingen rövar bort er med sin tomma och bedrägliga filosofi, byggd på mänskliga traditioner och stadgar och inte på Kristus."* (Kol. 2:8). *"Mina älskade, tro inte alla andar utan pröva andarna om de kommer från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen. Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Jesus är Kristus, som kommit i köttet, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen."* (1 Joh. 4:1-3.) Ja, tänker nu mången, det handlar alltså om våra gärningar. Man skall inte bara vara en Ordets hörare, utan också en görare, som vi läser i Jakobs brev – höra och handla... Och det är rätt. Tron utan gärningar är död. Den sanna, levande tron bär alltid frukt i goda gärningar. Vad är då att göra Guds vilja – eller som fariséerna frågade: *"Vad skall vi göra för att utföra Guds gärningar?"* (Joh. 6:28).

Jesus svarade: *"Detta är Guds gärning, att ni tror på den som han har sänt."* (Joh. 6:29). *Och detta är hans bud, att vi skall tro på hans Sons Jesu Kristi namn och älska varandra så som han har befallt oss.* (1 Joh. 3). Amen.